

## Позорище 3-мо.

Предишни-тѣ безъ Аспидж.

Злоба.—(ходи на самъ на татѣкъ умышленно говори:) Колко ми да ся снѣж, за мене тука царството е загубено;—азъ немогъ вече тука да владѣхъ.—Дордѣто противница-та ми добродѣтель, тукъ царува, азъ трѣбва да мълчѣ и да ся крыжъ подъ дебелж-тѣ сѣнкѣ на облаци-тѣ.

Ксантипа. (Приближава ся страховито къмъ неѣж) Богине! Дозволете ми да ви дамъ единъ свѣтъ.

Злоба.—(съ нетѣрпѣше) Хортувай, хортувай Ксантипо!—Ако свѣтъ-тѣ ти е добъръ, азъ щѣ тя наградж Богинскы.—

Ксантипа. (полегичка говори:) Чюма-та е твоя добра прѣтелка.—Какъ?—Ако ѣж помоляше да възлѣзе на свѣтъ-тѣ за да умори сичкы-тѣ тѣзи проклѣты, кой-то ся клапѣтъ на Добродѣтель-тѣ, а не на тебе?...

Злоба.—(съ нажаленъ гласъ:) Ахъ Ксантипо!—Мигаръ ты мыслишь че азъ не съмъ си докарвала туй на умъ!—О! Ксантипо!—Вчера азъ ся срѣцнахъ съ чюмж-тѣ и ѣж предложихъ туй, кое-то ты мѣж свѣтвашъ, нѣ знаешъ ли какво ми отговори тя?—«Азъ съмъ ти прѣтелка, нѣ знай че азъ завися отъ Бога, кой-то мѣж проважда на земѣж-тѣ само тогази, когато той мысли за добръ.»—Азъ ѣж рѣкохъ: иди, иди сестро и помози Бога да тѣж проводи на земѣж-тѣ.—Тя тутакси фрѣкна и вѣрнѣ ся въ едно мигновение, за да ми каже слѣдующы-тѣ думы отъ Бога: «Дордѣто мое-то чѣдо, Добродѣтель-та, е на земѣж-тѣ, азъ нѣмамъ пуждж да проваждамъ тебе!»—

Ксантипа.—Като е тѣж работа-та, за пасъ сичко е изгубено!—

Злоба.—(пѣшка) Нетрѣба да ми го казвашъ ты!—

## Позорище 4-то.

Предишни-тѣ, Аспида води грознѣж-тѣ женѣж.

Аспида.—Ете, Богине, единѣж женѣж, кой-то желеа да ти слугува.—